KAYI ÇOCUK

Tulpar'ın Sırrı ve Gizemli Kulübe

EYÜP EKİNCİ

RESİMLEYEN
İLKNUR SALMAN

ÖTÜKEN

/ otukennesriyat

YAYIN NU: 2410
ÇOCUK / GENÇLİK: 93

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NU: 49269

ISBN: 978-625-8838-15-2

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
Koşuyolu Mah. Mahmut Yesari Cad. Nu: 76 • 34718 Kadıköy-İstanbul
Tel: (0216) 546 03 50

Genel Müdür: Ertuğrul Alpay

Genel Yayın Yönetmeni: Göktürk Ömer Çakır

Editör: Ayşegül Petek

Grafik Uyarlama: Damla Acar

Baskı: Çınar Matbaacılık ve Yayın Sanayii Ticaret Ltd Şti
İkitelli OSB Mahallesi Çevre Sosyal Tesisler Sokak
Çevre Sanayi Sitesi Sosyal Tesisler Nu: 3 İç Kapı Nu: 1B1
Başakşehir-İstanbul
Tel: (0212) 628 96 00
Sertifika Nu: 45103

İstanbul - 2026

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Eyüp Ekinci: 1973 Gemlik doğumludur. 1994-1996 yıllarında yerel gazetelerde mizah ve köşe yazarlığı, karikatür köşeleri ve muhabirlik yaptı. Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi mezunu olup, halen Bursa'da bir kamu kuruluşunda çalışmaktadır. Ömer Yalvaç'ın babasıdır.

Yazı ve şiirleri; *Mühür, Kıyı, Şiirden, Akatalpa, Şiiri Özlüyorum, Deliler Teknesi, Adalya, Sarmal Çevrim, Çini Kitap, Kirpi Şiir, Kasabadan Esinti, Sincan İstasyonu, Artemis, Sence, Güncel Sanat, Temren, Tmolos, Nif Sanat, Yaşam Sanat, Ekin Sanat, Ay Dili, Çıtlık, Bamteli, Yeni Dönem, 4 Kalem, 4 Mevsim, Yarpuz, Kalemlik, Kara Yılkı, Zil, Eliz, Mersin Sanat Edebiyat ve Zarf* dergilerinde, çeşitli seçki ve antolojilerde yayımlanmıştır.

Eserleri

Zamanın Yanılgıları (2013, 2020)
Yeniler Aşk Kendini (2014)
Kırk4 (2017)
Sürüyor Gökyüzünü Rüzgârın Pulluğu (2018)
Geceye Damlayan Ölüm Suyu (2020)
Kırıntılar (2020)
Ercü ile Erdü, Armodies'ten Kaçış (2017)
Uzaylı EYO, Dünya Gezegenine Yolculuk (2017, 2019)
Ölümsüzlüğün Peşinde (2019, 2023)
Kayıp Oyuncaklar Kitabı (2019)
Kahraman Arı Çocuk, Göktaşının Esrarı (2019)
Uzaya İnen Gizemli Kuyu (2019)
Ata Çocuk, İnkılâpların Doğuşu (2020)
Piyano Çocuk (2020)
Kayıp Oyunlar Kitabı (2021)
Kırmızı Yengeç (2022)
Sabah Düşleri (2023)
Okuldaki Antik Gizem (2023)

Ödülleri

Termal Kaymakamlığı Deprem Konulu Anı Yarışması Üçüncülük Ödülü (2000)
Güncel Sanat Dergisi Kaygusuz Abdal Şiir Yarışması Seçici Kurul Ödülü (2014)
Güncel Sanat Dergisi Kaygusuz Abdal Öykü Yarışması Seçici Kurul Ödülü (2016)
Yalova Musiki Derneğinin Yalova Türkü Sözü Yarışması ilk 10 (2016)
Güncel Sanat Dergisi Kaygusuz Abdal Şiir Yarışması Birincilik Ödülü (2017)
İsmet Kemal Karadayı Şiir Ödülü Jüri Özel Ödülü (2017)

İlknur Salman: 1981 yılında İstanbul'da doğdu. Farklı alanlarda eğitim almış olsa da çocukluğundan beri hayali hep resim yapmaktı.

İlkokulda panoları, lise yıllarında okul dergilerini, üniversitede ise açtığı sergileri süslemiştir.

Gördüğü ve gözlemlediği her şeyden ilham almak, fotoğraf çekmek, hayal kurmak, gezmek ve bolca çocuk kitabı almak resme olan tutkusunu daha da beslemiştir.

2008 yılından bu yana serbest olarak illüstratörlük yapmaktadır. Resimlediği yüzlerce kitabın çocuklara ulaşmış olması, onun en büyük mutluluğu.

Şimdilerde ise oğulları Akif ve Ali'den aldığı ilham ile birbirinden güzel kitaplar resimlemeye devam ediyor.

KURT YAVRUSU

Kahverengi semiz bir geyik, büyük bir çalılığın yanında, izlenildiğini hissetmiş gibi nedense emin olmak için sağa sola bakınıyordu. Fakat ortada görünen tehlikeli bir durum yoktu. Tehlikeyi göremeyince otlamaya kaldığı yerden devam etti. Ne var ki onu, karşı çalılıkların arkasında tazı gibi sessizce bekleyip izleyen, dokuz - on yaşlarında bir çocuk vardı. Okunun yayını sonuna kadar germiş, avının biraz daha kendisine yaklaşmasını bekliyordu.

Geyik, otlaya otlaya avcı çocuğun menziline kadar geldi. Çocuk, son bir kez daha yayını gerdi ve oku tam bırakacaktı ki bir anda geyik, çıkan bir sesten korkup son sürat oradan zıplayarak kaçtı. Çocuk, yayını oflayıp puflayarak yere indirdi.

Yanına komşu çadırın çocuğu Alpsungur gelmişti. Bilerek ona "Börühan neredesin?" diye bağırarak yaklaşmıştı.

"Ya yine avımı kaçırttın Alpsungur! Niye böyle yapıyorsun her zaman?"

"Yazık değil mi hayvana? Onun da canı var. Belki yavrusu da vardır Börühan!"

"Ben de obaya av götürmeliyim, kendimi Beylik Meclisi'ne ispatlamalıyım."

"Başka türlü olmuyor mu bu ispat işi? Mesela ata binerek cirit at. Kendini buna hazırlasana! Haberin yok galiba, önümüzdeki dolunayın ilk sabahında yarışmalar yapılacak. Yarışmada dereceye girene, erlik sembolü olarak Kayı boyunun ongunu verilecek. Biliyorsun bu ongunu alan savaş ve akınlara katılabiliyor," dedi Alpsungur.

Onu ilgiyle dinleyen Börühan, bu bilgiden gerçekten habersizdi. Babasının bunu kendisine söylememesine hemen içerledi. Çadıra gidince mutlaka babasına uygun bir dille sormalıydı. Çünkü ongun meselesi çok önemliydi. Ongun, bir olayda başarılı olan yiğitlere Kayı boyunun bir armasının göğsüne takılmasıydı.

Börühan düşündü, cirit atması için önce bir ata ihtiyacı vardı. Hatta ondan da önce bir cirite... Bu sorunu nasıl çözecekti? Belki ciridi kendi yapabilirdi alıştırmalarda kullanmak için ama atı nereden bulacaktı? Babasının bir tane

atı vardı. Onu her zaman veremezdi... Bu düşüncelere dalınca avı unutmuştu. Zaten hevesi de geçmişti.

"Alpsungur, hadi obaya dönelim! Benim annemle bu konuyu görüşmem gerek," dedi.

Alpsungur "olur" manasında başını eğdi. Sonra Börühan'a dönerek:

"Börühan, şu tepeyi görüyor musun?" diye bir parmağıyla karşıda bacasından duman çıkan bir kulübeyi gösterdi.

"Evet, görüyorum ne olmuş?" diye umursamazca cevap verdi.

"Orada bir cadı yaşıyormuş. Çocukları kovalıyormuş diyorlar. Biz buraya göçmeden evvel de o varmış burada," diye devam etti Alpsungur.

"Ben inanmam öyle şeylere. En azından bizim obaya yanaşamaz o her kimse. Ertuğrul Gazi onu ne yapar? Lime lime eder. Hem cadı diye bir şey yokmuş. Geçen gün ninem masal anlatırken sormuştum. Onlar sadece masallarda olurmuş."

"Ben bilmem; geçenlerde bizim obanın çocuklarıyla derede balık yakalarken konuşuyorduk, Kuytungbay söyledi."

İki arkadaş yan yana obanın yolunu tutmuş konuşa konuşa neşeyle yürüyorlardı. Börühan ile Alpsungur kendilerini bildiklerinden beridir çok sıkı arkadaştılar. İkisi de on yaşlarında, yiğit, cesur ve çalışkan iki çocuktu.

Börühan başında kürklü bir başlık, üstünde önden bağlamalı kalın bir aba, arkasında okları koymaya yarayan bir sadak, belinde kemer ve ayağında geyik derisinden yapılma bir bot ile gezerdi. Zaten obanın tüm erkekleri hemen hemen böyle giyinirdi. Börühan'ın en büyük hayali babası ile birlikte bir gün akına katılmak ve zaferle obaya geri dönmekti. Bunu yapmanın yollarını aramakla geçiyordu günleri. Acaba bir gün bunu başarabilecek miydi? Bunu zaman gösterecekti.

"Ben bilirim Kuytungbay'ı. Uydurur hep o. Kanma sen ona. Bizim çevremizde öyle kötü biri olacak da bizim obanın akıncıları boş mu duracak?" deyince Börühan:

"Madem öyle o zaman biz gidip bakalım oraya. Kim yaşıyor kendimiz görelim?" derken duraksadı Alpsungur.

Börühan da durdu. Şaşırmıştı.

"Sen korkmuyor musun? Daha az önce kendin söyledin orada cadı var, çocukları kovalıyor diye," dedi.

"Ben de korkmuyorum o zaman, senin gibi. Hazırım oraya gitmeye," diye cevap verince, Börühan iyice şaşırmıştı.

"Tamam da benim yarışmaya hazırlanmam gerek," dedi.

"Yahu daha çok var yarışmaya. Oraya gidip gelmemiz bir günlük iş."

Aslında Alpsungur, Börühan'a çok güveniyordu. Çünkü onun zeki, becerikli ve gözü pek olduğunu biliyordu. Onunla her yere gidebilirdi. Öte yandan artık oba çevre-

sinde yaramazlık yapıp oyun oynayacak başka bir şey de kalmamıştı. Onun için bu macera onun çok hoşuna gidecekti.

Yolda yürürlerken bir köpek yavrusu sesi duydular. Börühan "Bu yavrunun obadan bu kadar uzakta ne işi var?" diye düşündü. Sesin geldiği yere doğru gidince bir ağacın dibinde cansız bir kurt ile karşılaştılar. Anne kurt, vahşi bir hayvan saldırısında yara alarak maalesef ölmüştü. Her yanı kan revan olmuştu. O yaralı hâliyle yavrusunun yanına kadar gelmişti zavallı. Yanında gözleri yeni açılmış bir yavrusu hâlâ yaşıyor ve acı acı bağırıyordu. Muhtemelen karnı çok açtı. Börühan hiç düşünmeden onu kucağına aldı. Yavru bir an için sustu. Börühan'ın sıcak elleri ona anne kucağını hatırlatmıştı. Onu obaya götürmeye karar verdi.

"Onu obaya götüremezsin, bu hayvanlar otlaklardaki koyunlarımızı boğuyorlar," diyerek karşı çıktı Alpsungur.

"Bunun suçu ne peki? Annesi ve babasının suçunu bu mu çekecek? Kurtların yaradılışında var avcılık Alpsungur. Bizim çobanlar daha dikkatli olursa koyuncuklara bir şey olmaz," diye cevap verdi.

Alpsungur donmuş kalmıştı. Haklıydı Börühan. Düşündü... Düşündü... Sonra başka bir yerden konuya girdi:

"Ya peki bu da büyüyünce seni yerse?" dedi.

"Bu bir hayvan... Henüz küçük. Evcilleştirilebilir belki. Belki de biraz büyüyünce başka bir yere salarız, gider."

Yürüye yürüye obaya gelmişlerdi bile. Konuşa konuşa yol kısalmıştı. İki arkadaş ve yanlarındaki sevimli kurt

yavrusu ile obaya gelmişlerdi. Börühan geyik avlayamamıştı ama yine de eli boş dönmemişti. Kucağında minicik bir kurt yavrusuyla girmişti çadıra. Arkadaşıyla yarın aynı vakitlerde buluşmak üzere ayrıldılar. Çadıra vardığında, annesi çadırın önünde kilimleri ipe sermiş pataklıyordu.

“Anam, kolay gelsin!”

“Kolaysa başına gelsin çokbilmiş! Nerelerdesin kaç vakittir? A ha bak! Güneş batmak üzere, baban da bir meclis tutturdu gitti gelmedi. Koca çadırı bir ben çevirivériyorum. Sen de gittin, gelmedin.”

“Anam, anaların güzeli anam! İyi dersin güzel dersin de ben ne edem? Ben de çocuğum daha,” deyiverince annesi Gülhatun daha hiddetlendi. İki elini belinin iki yanına koyarak,

“Bakın hele şu bastıbacağa! İşten güçten kaytarmak için ‘Çocuğum ben daha’ diyecek kadar büyümüş de bana karşılık veriyor.”

Börühan, annesi öyle yapınca gülerek çadıra girdi. Aslında annesi öyle konuşur ama hiçbir zaman yavrularına kıyamaz. Onları canı gibi sever. Bu çadıra gelin geldiğinden beri canla başla çalışır, yuvada huzur ve mutluluk olsun diye uğraşır dururdu.

DEĞERLENDİRME SORULARI

Çoktan Seçmeli Sorular

1- Börühan yayını çekip okunu tam bırakacakken yanına kim geldi?
a) Ertuğrul Gazi
b) Ulubahşibey
c) Alpsungur
d) Gülhatun

2- Börühan yayını ve okunu kime doğrultmuştu?
a) Martıya
b) Geyiğe
c) Düşman askerine
d) Alpsungur'a

3- Arkadaşı Börühan'a neden ok atarken engel olmak istedi?
a) Hayvanları çok sevdiği için
b) İnsanları çok sevdiği için
c) Obasını çok sevdiği için
d) Kendisini çok sevdiği için

4- Kayı boyu ilk olarak hangi yerleşim yerinin civarında kurulmuştu?
a) Domaniç
b) İnegöl
c) Bozüyük
d) İznik

5- Ertuğrul Gazi obanın geleceği hakkında bir konu olduğunda meclise kimleri de davet ederdi?
a) Obanın önde gelen tüccarlarını
b) Obanın rütbeli askerlerini
c) Obanın kadınlarını
d) Obanın ileri gelen yaşlılarını ve akıllı gençlerini

6- Kayı boyunun mecliste aldığı kararı neydi?
a) Obanın başına başka biri geçsin
b) Bizans'a savaş ilan edelim
c) Anadolu Selçuklu Devleti'nden toprak isteyelim
d) İslamiyet'i seçelim